

Beretning vedr. lovf. om den sociale ankestyrelse m. m.

stor imødekommenhed over for anmodninger herom.

Hvis der fremtidig gives enkeltpersoner, hvis forhold har været genstand for behandling i den offentlige forvaltning, eller disses pårørende adgang til at få udleveret sygehusjournaler til gennemsyn, må det påregnes, at denne tradition ikke kan fortsætte.

I adskillige sager vil rådet da savne det kendskab til sygdomsforløb, som alene oplysninger i nøje førte journaler kan give.

Det skal tilføjes, at rådets hidtidige adgang til sygehusjournaler i vidt omfang har fritaget besluttende myndigheder, herunder domstolene, fra selv at skulle indhente direkte oplysninger fra sygehuse i forbindelse med sagsbehandling.

Sundhedsstyrelsen har tilsluttet sig disse synspunkter og har hertil føjet, at styrelsen må holde for, at journaler ikke kan gøres til genstand for udlevering i henhold til loven om offentlighed i forvaltningen, og har herved bl. a. henvist til bestemmelsen i offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. punktum, hvorefter partens ret til aktindsigt ikke gælder, hvis „partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser“.

Indenrigsministeriet kan for så vidt dele de af retslægerrådet og sundhedsstyrelsen påpegede betænkeligheder ved, at der — i strid med den hidtidige almindelige praksis på området — indrømmes parter i en sag, der er eller har været til behandling i den offentlige forvaltning, adgang til aktindsigt i de sygejournaler, som af vedkommende myndighed har været rekvireret til brug ved sagens behandling. Man har herved bl. a. hæftet sig ved, at der specielt for så vidt angår sygejournaler — i modsætning til andet internt arbejdsmateriale — gør sig særlige forhold gældende som følge af den i visse tilfælde lovfæstede og i andre tilfælde sædvanemæssigt gældende pligt for vedkommende sygehus eller læge til at udlevere journaler til brug ved behandlingen af visse sager i den offentlige forvaltning.

Uanset dette har indenrigsministeriet dog ment at burde afslutte den konkret foreliggende sag med at meddele sundhedsstyrelsen, at indenrigsministeriet ikke kan dele sundhedsstyrelsens synspunkt, hvorefter de gældende bestemmelser må føre til, at ved-

kommende myndighed altid skulle være berettiget til at afslå begæringer om aktindsigt i sygejournaler. Indenrigsministeriet har herved henholdt sig til, at dette synspunkt ikke harmonerer med den af justitsministeriet anlagte fortolkning af bestemmelsen i offentlighedslovens § 10, samt til, at der endnu ikke har dannet sig nogen praksis med hensyn til de retningslinier, efter hvilke den i bestemmelsen foreskrevne konkrete afvejning af de modstående hensyn bør ske specielt for så vidt angår sygejournaler. På denne baggrund bliver en endelig vurdering af de af sundhedsstyrelsen og retslægerrådet anførte betænkeligheder behæftet med usikkerhed, da det endnu må stille sig som uvist, om ikke de af sundhedsstyrelsen og retslægerrådet påpegede hensyn i tilstrækkelig grad vil kunne tilgodeses i de konkrete tilfælde.

I overensstemmelse hermed har indenrigsministeriet i den foreliggende sag anmodet sundhedsstyrelsen om at foranledige sygehusjournalerne udleveret i det omfang, hvori der ikke foreligger omstændigheder, som efter en konkret vurdering i medfør af offentlighedslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., kan begrunde, at den enkelte journal eller dele af denne undtages fra klagerens adgang til aktindsigt. Indenrigsministeriet må herefter gå ud fra, at de sygejournaler, som direktoratet for ulykkesforsikringen i henhold til lovforslagets § 4, pkt. 4; jfr. § 10 i lov om erstatning til tilskadedkomne værnepligtige m. fl. måtte indfordre til brug ved sagens oplysning, som udgangspunkt vil være omfattet af partens adgang til aktindsigt. Uanset de af retslægerrådet og sundhedsstyrelsen anførte betænkeligheder herved mener indenrigsministeriet dog ikke, at hjemmelen for direktoratet for ulykkesforsikringen til at indkræve disse journaler bør udgå, idet journalerne ifølge direktoratet vil være en forudsætning for en forsvarlig sagsbehandling.

Man skal sluttelig oplyse, at den tvivl, der har været rejst med hensyn til offentlighedslovens rækkevidde over for sygejournaler, har ført til, at justitsministeriet har tilkendegivet, at det som led i forberedelserne til offentlighedslovens revision i folketingsåret 1974-75 er indstillet på at nedsætte en arbejdsgruppe til overvejelse af problemerne i forbindelse med adgangen til aktindsigt i